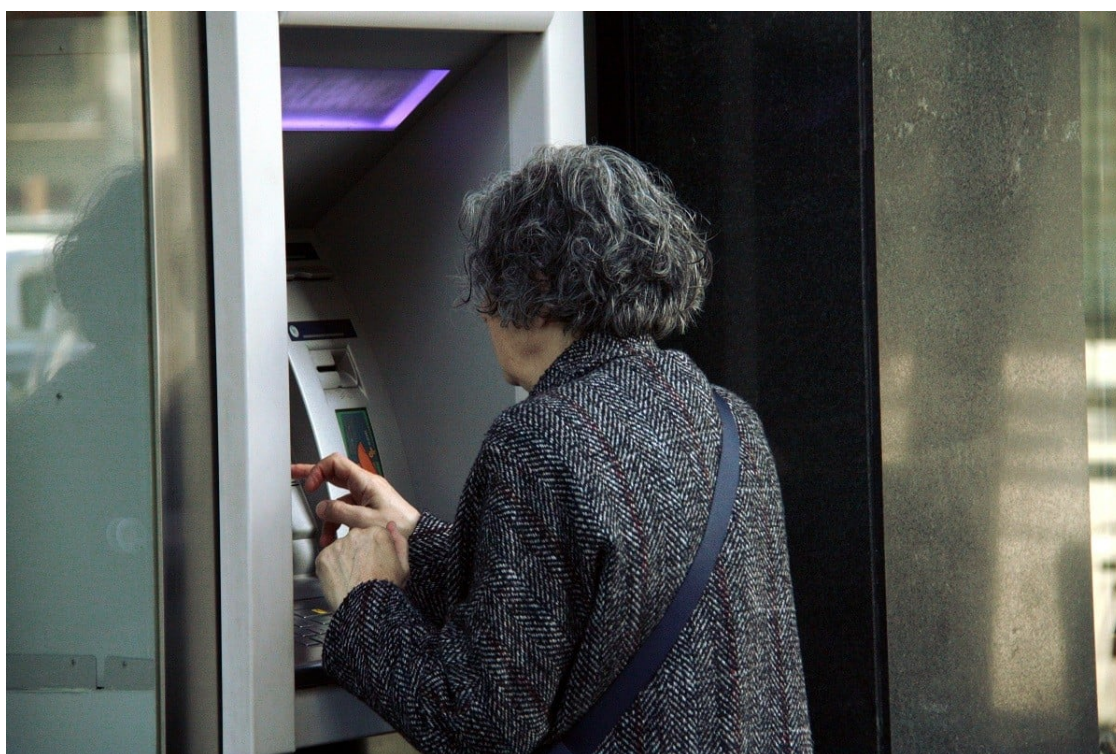

La Garrotxa ha perdut més de la meitat d'oficines bancàries en els darrers set anys

El primer trimestre de 2015 a Olot n'hi havia 22 i l'últim trimestre de 2021 només 8. Consulteu l'evolució en altres localitats de la comarca

Una persona fa servir un caixer automàtic. | ACN.

La **pandèmia de Covid** no ha frenat el procés de **tancament de sucursals bancàries** que ja fa anys que durai. Ben al contrari, les entitats financeres han tancat, en els últims dos anys, **més d'una quarta part de les oficines** que encara mantenien obertes a Catalunya, fet que provoca que ja hagin abaixat la persiana **el 72% de locals de què disposaven el 2008**.

En el cas de la **Garrotxa**, mentre el primer trimestre de 2015 hi havia 38 oficines, al darrer trimestre de 2021 només se'n comptava amb 16, és a dir, **més de la meitat desaparegudes** (el 58%). En el cas d'**Olot**, proporcionalment, **la pèrdua és més grossa**, ja que s'ha passat de 22 oficines a 8 en el mateix període, el que significa un 63,3%.

Aquestes mesures afecten sobretot a la **gent gran**, i no només per les dificultats per adaptar-se a la banca digital, sinó perquè els municipis més afectats són aquells amb major pes de població jubilada.

Segons dades del **Banc d'Espanya**, el 2015 hi havia 4.910 oficines bancàries obertes a Catalunya, les quals s'han vist reduïdes a 2.308 a finals de l'any passat. I des de principis del 2020, durant la pandèmia, el tancament ha afectat a 887 locals. De fet, l'últim trimestre del 2021 especialment dur, ja que **només entre octubre i desembre se'n van suprimir 262**, essent els tres mesos amb un descens més pronunciat dels darrers cinc anys. Un informe de l'**Autoritat Catalana de la Competència** (ACCO) sobre la concentració bancària posa el retrovisor encara més enllà i assenyala que, el 2008, hi havia 8.148 oficines obertes al país, tres cops i mig a xifra actual.

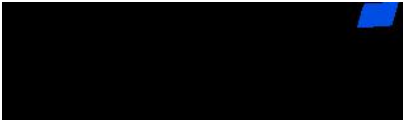
Diverses entitats i persones afectades lamenten que aquest procés perjudica especialment la gent gran, la qual requereix d'una atenció més personalitzada. Ara bé, si s'analitza el perfil dels municipis on s'estan tancant més oficines, aquells on això ocorre en major mesura són precisament aquells amb la població més envellida. Aquells municipis amb menys veïns de 65 anys o més van veure com perdien menys de tres locals bancaris per cada 10.000 habitants, mentre que, al **20% de municipis amb més gent gran**, se'n van tancar vuit per cada 10.000 habitants.

Una relació oposada s'estableix pel que fa a la mida del municipi. Als **pobles més petits van abaixar la persiana més de set oficines** per cada 10.000 habitants, mentre que, a les ciutats més grans, la ràtio va ser de menys de tres. I l'efecte és independent del fet que als municipis petits hi visqui més gent gran; és a dir, que en dos municipis de la mateixa mida, s'ha reduït més el nombre de locals bancaris en aquells amb més població envellida. I en sentit contrari, en dos municipis amb el mateix percentatge de gent gran, la ràtio de tancament de sucursals és major en els pobles petits.

També s'observa una correlació entre un major descens d'oficines en els municipis amb **menor renda mitjana** i en aquells amb **menor densitat de població**. Ara bé, en aquest cas l'efecte desapareix si s'analitza conjuntament amb les altres dues variables i, segurament, es deu al fet que la gent gran i la població dels pobles acostumen a tenir menys ingressos, així com els municipis petits són generalment també menys densos pel que fa a habitants.

L'informe de l'ACCO assenyala que part dels tancaments s'expliquen pels canvis en el sector bancari des de la **crisi financera**, especialment pel que fa la fi de les caixes d'estalvi i l'elevada concentració d'entitats (accentuada amb la recent fusió de CaixaBank i Bankia). Això deriva en que **502 dels 947 municipis catalans no tingui cap oficina** i que 187 més només disposin d'una. Per tant, pràcticament tres de cada quatre municipis no tenen cap tipus de competència en forma de locals oberts de diverses entitats, fet que ocorre ara a 125 municipis més que fa set anys.

Ara bé, quina és l'entitat que ha tancat més sucursals al territori, els últims set anys? En primer lloc, el **BBVA**, amb un miler d'oficines menys, de les 1.402 a 401, comptabilitzant les d'entitats que ha absorbit, com **Catalunya Bank**. En segon lloc, **CaixaBank** (i **Bankia**) ha passat de tenir-ne 1.620 a 911 i, per darrere, **Banco Santander** ha caigut de 726 a 257 i el **Banc Sabadell**, de 713 a 383. Entre les deu principals entitats, només **Caixa d'Enginyers** ha sumat locals, per bé que escassament en tenia 12 i ara en són 21.

El procés de **concentració bancària** ha estat comuna a bona part del continent, però més accentuada a llocs, com l'estat espanyol, en què el sector bancari va patir més. Així, entre 2008 i 2019, les cinc grans entitats de la **zona euro** van augmentar la seva quota del 44% al 47% del total, però a l'Estat van fer un salt molt major, del 42,9% al 68,2% (el doble que a Alemanya i 20 punts més que França, on la concentració ha caigut els darrers anys).

I encara més agut ha estat el procés a Catalunya, on les cinc principals entitats han passat de controlar a l'entorn del 50% del crèdit i les oficines, el 2008, a rondar el 88%, el 2019. I, fins i tot, **més del 70% de locals hi estan en mans de només tres bancs**. CaixaBank en solitari, de fet, ja disposa de prop del 40% dels que hi ha a les províncies de Girona, Lleida i Tarragona, així com prop del 35% de les de Barcelona. I, en segon lloc, un altre 20% està en mans del BBVA.

En tot cas, la problemàtica no només afecta al nombre d'oficines, sinó que fins i tot **443 dels 947 municipis catalans no tenen ni tan sols un caixer** per retirar diners, segons calcula l'ACCO. El seu informe també preveu que, per garantir punts d'accés al metàl·lic, cada cop hi haurà més acords entre bancs i altres establiments per instal·lar-los allí, com ocorre a altres països, i apunta que això també podria ocórrer a **farmàcies** o als espais de **Correus** o punts de venda de **loteries**.

Administracions catalanes ja estan actuant també per evitar aquesta mancança. El conseller d'Economia del Govern, **Jaume Giró**, ha presentat una proposta de llei per portar al Congrés per combatre la "desertització bancària", la qual **obligaria a instal·lar** com a mínim un caixer a cada municipi. Al seu torn, la Diputació de Barcelona ha anunciat que instal·larà caixers als pobles de menys de 5.000 habitants de la província. El govern espanyol ha beneït també un **acord voluntari del sector bancari** de finals de febrer en què es compromet a millorar l'atenció a la gent gran, tot i que sense sancions si s'incompleix.